

Pfarrer Johannes Kristóf

*Johannes Kristóf
Pf.*

Novene

Einleitung

Wir beten mit dieser Novene für die Fruchtbarkeit des 1. Ungarischen Schönstatt Heiligtums, das am 2. April 2005 in Obudovar eingeweiht wird. Wir schauen dabei auf Leben und Wirken von Pfr. Johannes Kristóf.

Pfr. Johannes Kristóf hat sein ganzes Leben dafür eingesetzt, dass sich die Schönstattbewegung und damit die Liebe zur Dreimal Wunderbaren Mutter von Schönstatt in Österreich und in Ungarn verbreitet. Sein Anliegen hat er gegenüber der Schönstatt Mädchenjugend in Österreich so formuliert:

Wir wollen ein Heiligtum für die Gottesmutter. Und wenn ich euch gestern gesagt habe, das Heiligtum für sie müsste in erster Linie unser Herz sein, dann ist das so: Viele kleine Herzensheiligtümer werden zu einem großen Heiligtum. Wenn hier in Österreich junge Mädchen, junge Burschen, Mütter und Väter, also Erwachsene und Kleine sich dafür einsetzen, der Gottesmutter ein Heim zu bereiten, dann fangen wir nicht so an: Gemma, wer hat eine Schaufel? Wer hat eine Hacke und wer hat das und jenes? Wer versteht einen Turm zu bauen? Wer versteht die Mauern aufzuziehen? - Das Heiligtum wäre bald fertig. Was wäre das? Ein Häuschen, das so aussieht wie ein Heiligtum. Damit ist die Gottesmutter nicht zufrieden. Wenn wir der Gottesmutter ein Heiligtum bereiten wollen, dann müssen wir das geistig vorbereiten. Darauf wartet sie. Und ich möchte fast sagen, nur auf das. Alles andere geht von alleine. Wenn wir das Anliegen haben, der Gottesmutter ein Heiligtum zu schenken und anfangen, an uns zu arbeiten, dann bauen wir in dem Augenblick schon für sie das Heiligtum. Sie will, dass unser Herz ein Heiligtum wird und alle, die wie die jungen Menschen damals in Schönstatt an sich arbeiten und der Gottesmutter dadurch gefallen wollen, bauen das Heiligtum hier in unserem Land. (226)

A szövegeket Kristóf Jánosról és Kristóf Jánostól Elfriede Hitter „Mann einer großen Liebe” című könyvéből merítettük. A zárójelbe tett számok a könyv oldalszámait jelölik.

Köszönjük a szerző engedélyét és támogatását.

Az imákat (kivéve a 8. nap imáját) az Ég felé című imagyűjteményből vettük, amit Kantenich József atya, a Schönstattmozgalom alapítója 1945-ben Dachauban szerzett.

Kristóf János atya, 1962:

„Életünk szentté tétele és üdvössége szempontjából teljesen mindegy, hogy valaki pap-e avagy házasságban, fehér ember-e vagy színes bőrű, szegény-e vagy gazdag, 20 gyermeke van-e vagy egyetlen egy sem, nyomorban él-e vagy nagy pompában, hogy testileg fogyatékos-e vagy teljesen egészséges, mindez nem játszik szerepet. Minden azon dől el, mennyire szeretem Istent, azaz hogy mennyire teljesítem szent akaratát, mennyire vágyódom hivatásom teljes betöltésére.”

Ez a kilenced az Ausztriai Schönstattmozgalom ajándéka a Magyarországi Schönstattmozgalom számára az 1. magyar Schönstatt-szentély felszentelése alkalmából Óbudaváron, 2005. április 2-án.

Die Texte von und über Pfr. Johannes Kristóf sind dem Buch „Mann einer großen Liebe“ von Elfriede Hitter entnommen. Die Nummern in Klammer bezeichnen die Seitennummern im Buch. Wir danken der Autorin für die Genehmigung und Unterstützung.

Die Gebete (ausgenommen, das vom 8. Tag) stammen aus der Gebetssammlung „Himmelwärts“, die Pater Josef Kantenich, Gründer der Schönstattbewegung, 1945 in Dachau verfasst hat.

Pfr. Johannes Kristóf, 1962:

„Aus dem Gesichtspunkt des Heiles und der Heiligung unseres Lebens ist es ganz egal, ob jemand Priester ist oder verheiratet, weißer Mensch oder Farbiger, arm oder reich, 20 Kinder hat oder kein einziges, im Elend lebt oder im großen Prunk, ob körperlich behindert ist oder ganz gesund, all das spielt keine Rolle. Alles entscheidet sich daran, wie sehr ich Gott liebe, d.h. wie sehr ich seinen heiligen Willen erfülle, wie sehr ich mich nach der ganzen Erfüllung meines Berufes sehne.“

Diese Novene ist ein Geschenk der Österreichischen Schönstattbewegung und die Ungarische anlässlich der Einweihung des 1. Ungarischen Schönstatt Heiligtums in Óbudavár am 2. April 2005.

Bevezetés

Ezzel a kilenceddel imádkozunk - Kristóf János atya életére és munkásságára tekintve - azért, hogy gyümölcsöző legyen az 1. magyar Schönstatt-szentély, melyet 2005. április 2-án szentelnek föl Óbudaváron.

Kristóf János atya egész életét annak szentelte, hogy a Schönstattmozgalom és általa a Háromszor Csodálatos Schönstatti Anya iránti szeretet Ausztriában és Magyarországon elterjedjen. Törekvéseit így fogalmazta meg az Osztrák Schönstatti Lánymozgalom számára:

Azt akarjuk, hogy a Szűzanyának legyen egy szentélye. És mikor tegnap azt mondtam, hogy ez a szentély elsősorban a szívünk kell hogy legyen, akkor azt így értettem: sok kicsi szív-szentély válik egy nagy szentéllé. Ha itt Ausztriában fiatal lányok, fiatal fiúk, anyák és apák, tehát felnőttek és kissebbek egyaránt arra törekszenek, hogy otthont készítsenek a Szűzanya számára, akkor nem így látunk hozzá: Na gyerünk, kinek van egy lapátja?! Kinek van csákánya, kinek van ez és ez a szerszáma? Ki ért a toronyépítéshez? Ki ért a kőműves munkához? – A szentély nemsokára el is készülne. Ám mi lenne az valójában? Egy épület, ami úgy néz ki, mint egy szentély. A Szűzanya nem lenne elégedett ezzel. Ha szentélyt akarunk építeni a Szűzanya számára, akkor arra lelkiileg fel kell készülnünk. Ő erre vár. És majdhogynem azt mondhatnám, hogy kizárólag erre vár. Minden más magától megy. Ha az a célunk, hogy egy szentélyt ajándékozzunk a Szűzanyának, és elkezdünk magunkon dolgozni, akkor abban a pillanatban elkezdünk építeni neki ezt a szentélyt. Ő azt akarja, hogy a szívünk szentéllé váljon, és mindenki -aki mint akkoriban a fiatalok Schönstattban- dolgozik saját magán és ezáltal akar tetszeni a Szűzanyának, az itt a mi országunkban építi a szentélyt. (226)

Pfarrer Johannes Kristóf
1936-1980

wird in Füzér, in Nordostungarn, geboren. Schon als Kind möchte er Priester werden, doch das ist ihm im kommunistischen Ungarn nicht möglich; er erlernt den Beruf des Eisenwalzers. 1956 verlässt er im Zuge der Revolution seine Heimat. Österreich wird von nun an zu seinem Lebensmittelpunkt, hier legt er die Matura ab und studiert Theologie. Am 23. Februar 1964 erhält er die Priesterweihe und wirkt als Priester in Wien, östlich von Wien und im Weinviertel.

Als 22 jähriger Theologiestudent lernt Johannes Kristóf die Schönstattbewegung kennen, diese Begegnung verändert sein Leben. Er findet hier seine geistliche Heimat und seine Lebensaufgabe. Der Gedanke seines Lebens ist von nun an: Schönstatt mit all seinem Reichtum anderen, besonders den Donauvölkern, zu künden. Seine menschlichen Stärken - sein großes Herz, seinen Ideenreichtum, seine Spontanität, seine Sportlichkeit, seine Kontaktfreudigkeit, seine Ausgeglichenheit, seine Unbeschwertheit, ... – setzt er in unentwegter Kleinarbeit dafür ein, dieses Ziel zu erreichen. Überall gewinnt er sehr schnell die Herzen der Menschen und er führt alle, die ihm anvertraut sind zur Quelle, aus der er lebt: zum Leben aus dem Liebesbündnis mit der Gottesmutter. Sein gelebtes Beispiel macht Mut und in seinen Pfarren wächst Freude am Leben mit Gott und der Gottesmutter.

Der Herzenswunsch von Pfarrer Kristóf ist, dass am Kahlenberg bei Wien ein Schönstattheiligtum entstehen kann, eine Gnadenkapelle, von der aus die Gottesmutter wirkt. Er ist bereit alles dafür zu geben. - Die Gottesmutter nimmt sein Angebot an. 1980 stirbt Pfarrer Kristóf bei einem Verkehrsunfall. Nach seinem Unfalltod lösen sich die bestehenden Schwierigkeiten um den Kauf des Grundstücks am Kahlenberg und am 31. Oktober 1982 kann die Einweihung des Heiligtums stattfinden.

9. nap: Az embereket Schönstatthoz vezetni

Kristóf János atyára tekintünk

St. Othmarban, Bécsben a 3. kerületben azzal kezdi a munkáját, hogy a fiatalokkal megismerteti, és fontossá teszi számukra az önévelést. Lelki gondozóként egész lényével beveti magát. Engedi a fiataloknak, hogy részt vegyenek az életében és teljesen nyitott az irányukba. Bármikor elmehetnek hozzá, amikor csak nekik tetszik. Kristóf káplán új lendületet visz a plébánia fiataljai közé. Különösen nehéz sorsú gyerekekkel tud jól bánni. Nagy emberi melegség árad belőle. Szívélyes és visszafogott módján megnyeri az emberek szívét. A fiatalok el vannak ragadtatva a káplánjuktól és készségesen csatlakoznak a törekvéseihez. Tettekre váltott schönstattpedagógiája termékeny talajra hullik és már egy év után közösen a plébániai schönstatti fiatalokkal át tudja adni a Szűzanya számára a '4-es plébániát'. – A fiatalok a plébániai templom pinceterméből Schönstatt-kápolnát alakítottak ki. Mindazok számára, akik csendet és védelmet keresnek, naponta egy órát nyitva áll. (26)

Elmélkedés

Schönstatt milyen változást hozott az életemben?

Ima

Elküldöd nekünk hivatásunkat,
hogy birodalmadért mi is odaadjuk magunkat,
gazdag áldást és munkát adsz,
aléltságunk mellé adod mindenhatóságodat.

9. Tag: Die Menschen zu Schönstatt führen

Wir schauen auf Pfr. Johannes Kristóf

Die Arbeit in St. Othmar, Wien, 3. Bezirk, beginnt er damit, den Jugendlichen Selbsterziehung nahe zu legen. Als Seelsorger setzt er sich mit seiner ganzen Person ein. Er lässt die Jugendlichen an seinem Leben Anteil nehmen und ist ganz offen für sie. Sie dürfen jederzeit kommen, wenn sie es wollen. Kaplan Kristóf bringt neuen Schwung in die Pfarrjugend. Er kann besonders mit schwierigen Kindern gut umgehen. Es geht viel menschliche Wärme von ihm aus. Mit seiner herzlichen und unaufdringlichen Art gewinnt er die Herzen der Menschen. Die Jugendlichen sind von ihrem Kaplan begeistert und setzen sich bereitwillig für seine Anliegen ein. Seine angewandte Schönstattpädagogik fällt auf fruchtbaren Boden und schon nach einem Jahr kann er gemeinsam mit Schönstattjugendlichen aus der Pfarre das ‚Pfarrheim Vier‘ der Gottesmutter übergeben. - Die Jugendlichen haben einen Kellerraum unter der Pfarrkirche als Schönstattkapelle gestaltet. Sie steht für alle, die Stille und Geborgenheit suchen, täglich eine Stunde offen. (26)

Besinnung

Was hat Schönstatt in meinem Leben verändert?

Gebet

Du wirst uns die Berufe senden,
die für dein Reich sich mitverpfänden,
wirst Arbeit schicken, reichen Segen,
zur Ohnmacht deine Allmacht legen.

Kristóf János atya

1936-1980

Észak-Kelet Magyarországon, Füzérben született. Már gyermekként pap akar lenni, ám erre a kommunista Magyarországon nincs lehetősége; vasesztergályosnak tanul. 1956-ban, a forradalom örvényében elhagyja hazáját. Ettől fogva Ausztria lesz életének központja, itt teszi le az érettségi vizsgát és itt tanul teológiát. 1964. február 23-án szentelik pappá, majd papként tevékenykedik Bécsben, Béctől keletre és Weinviertel (1) -ben.

Kristóf János 22 évesen, teológiai tanulóként ismeri meg a Schönstattmozgalmat, és ez a találkozás megváltoztatja az életét. Itt megtalálja lelki hazáját és életfeladatát. Ettől fogva életének eszméje: Schönstattot minden gazdagságával mások számára, és elsősorban a Duna-menti országok népei számára hirdetni. Emberi erőit –nagy szívét, gondolatainak gazdagságát, spontaneitását, sportosságát, valamint közvetlenségét, kiegyensúlyozottságát és gondtalanságát, ... -folyamatos aprólékos munkával annak szenteli, hogy elérje ezt a célt. Mindenütt nagyon gyorsan megnyeri az emberek szívét, és mindenkit, aki rá van bízva, ahhoz a forráshoz vezet, amiből él: a Szűzanyával kötött szeretetszövetségből fakadó élethez. Életének példája bátorságot ad, plébániáin megnő az Istenben és a Szűzanyában való élet öröme.

Kristóf atya szívének vágya az, hogy Bécsben a Kahlenbergen felépülhessen egy Schönstatt-szentély, egy kegyelmi szentély, melyből kiindulva a Szűzanya munkálkodhat. Kész mindent odaadni ezért. – A Szűzanya elfogadja ezt az ajánlatát. 1980-ban egy közúti baleset során Kristóf atya meghal. Halála után megoldódnak a fennálló nehézségek a kahlenbergi telek megvásárlása körül, majd 1982. október 30-án felszentelik a szentélyt.

(1)Tájegység Alsó-Ausztriában

1. Tag: Den Menschen die MTA zeigen

Wir schauen auf Pfr. Johannes Kristóf

Er ist mir damals als Priester sehr sympathisch erschienen. Ich hatte bei ihm den Eindruck, dass seine Spiritualität und seine Lebensart durchaus harmonisch zusammenpassten. Er war ganz Priester, das erlebte ich, aber er drängte sich damit nicht auf. Wichtig war für mich, dass ich mit ihm über allerhand theologische Probleme diskutieren konnte. Sehr bald merkte ich seine tiefe Marienliebe und eine ganz tiefe Bindung an die Gottesmutter von Schönstatt. In Erinnerung habe ich auch, dass sein sehr konservativer Pfarrer mit dem marianisch-progressiven Kaplan immer wieder in Spannung stand. (101)

Besinnung

Ich denke an die Menschen in meiner Umgebung, die mir anvertraut sind.

Gebet

Wenn wir auf eigene Kräfte schauen,
sinkt jedes Hoffen und Vertrauen,
wir reichen Mutter, dir die Hände,
und flehen um reiche Liebesspende.

8. nap: És ott a töviseken rózsák nyíltak

Kristóf János atyát halljuk

„A jó pásztor életét adja bárányaiért.” – Ez a tökéletes lemondás, ami feltör az isteni Üdvözítő és a nyáj iránt lángra lobbanó szeretetben. A legnagyobb viharban és záporban, sárban és esőben, a világ őserdejében, az élet élvezetének tövisekkel átszőtt bozótjában az egyetlen elveszett bárányt keresve, hogy gondosan kiszabadítsuk a tövisek közül. Később a bárányt simogatni, magunkhoz ölelni és így hazavinni, vissza a többiekhez. Mennyire hálás lesz nekem ez a szegény kicsi báránya. Ó, mennyire megéri nekem megkeresni ezt a bárányt. Megéri, hogy érte bemocskoljam a ruhámat, sebeket szerezzek. Megéri odaadni érte az életemet. Ti azonban imádkozzatok értem, hogy megtaláljam az utat. (211)

Elmélkedés

Szeretném, hogy Kristóf János karizmájából egy kicsit én is kapjak.

Ima

Jóisten, hálásak vagyunk neked Kristóf Jánosért, és hogy ő eszközként életét áldozta azért, hogy Ausztriának és Magyarországnak Schönstatt-szentélye legyen. Kérünk, továbbra is hallgasd meg közbenjárását a schönstattiakért és az ő munkájukért mindkét országban.

8. Tag: Da haben die Dornen Rosen getragen

Wir hören Pfr. Johannes Kristóf

„Der gute Hirte gibt sein Leben für seine Schafe“. - Das ist der vollständige Verzicht, der aufbricht aus der entfachten Liebe für den göttlichen Heiland, für die Herde. Im größten Sturm und Gewitter, Schlamm und Regen, im Urwald der Welt, vom Genuss des Lebens mit Dornen durchwobenem Dickicht das einzige verlorene Lamm suchend, um es aus den Dornen sorgfältig zu befreien. Nachher das Lamm zu streicheln, es an unsere Brust zu drücken und es so nach Hause bringen, zurück zu den anderen. Wie dankbar wird mir dieses arme kleine Lämmchen sein. Ach, wie sehr lohnt es sich für mich, diese aufzusuchen. Es lohnt sich, meine Kleider wegen ihnen zu beschmutzen, mich wund zu reiben. Es lohnt sich, für sie mein Leben hinzugeben. Ihr aber betet für mich, dass ich den Weg zu ihnen finde. (211)

Besinnung

Ich wünsche mir ein wenig vom Charisma von Johannes Kristóf.

Gebet

Guter Gott, wir danken dir für Johannes Kristóf, und dass er als dein Werkzeug sein Leben für ein Schönstatt Heiligtum in Österreich und in Ungarn eingesetzt hat. Erhöre auch weiterhin seine Fürsprache für alle Schönstätter und ihre Arbeit in diesen beiden Ländern.

1. nap: az embereknek megmutatni az MTA-t

Kristóf János atyára tekintünk

Akkoriban papként nagyon rokonszenvesnek tűnt számomra. Az volt a benyomásom, hogy az ő szellemissége és életmódja teljesen harmónikusan összeillettek. Egészen pap volt, ezt megéltem, de papi mivoltát nem hangsúlyozta ki túlzottan. Fontos volt számomra, hogy beszélgetni tudtam vele mindenféle teológiai problémáról. Hamar észrevettem az ő mély Máriaszeretetét és nagyon mély kötődését a Schönstatti Szűzanyához. Arra is emlékszem, hogy a nagyon konzervatív pap és a máriás beállítottságú káplán között újra és újra feszültség támadt. (101)

Elmélkedés

A környezetemben élő emberekre gondolok, akikért felelős vagyok.

Ima

Ha csak a saját erőnkre számíthatnánk,
elapadna minden remény és bizodalom,
kezünket feléd nyújtjuk, Anyánk,
adj szeretetadományokat gazdagon.

2. Tag: Es darf anstrengend sein

Wir hören Pfr. Johannes Kristóf

Wir sind nur zu viert im Seminar, davon werden drei in diesem Jahr geweiht. So ist es auch verständlich, wenn bei uns eine gute, stille Atmosphäre herrscht. Niemand fragt mich, warum ich weder ins Kino noch in die Stadt gehe. Schon die Priesterweihe ist ein genügender Grund dafür, wenn ich fast immer in meinem Zimmer hocke. Es ist nur sehr schade, dass ich mich nicht nur mit meinem geistigen Leben beschäftigen kann, sondern auch viel zu lernen habe. So muss ich die Zeit natürlich gut einteilen und ausnützen. Morgens stehe ich zwischen halb 5 und 5 Uhr auf und um halb 10 gehe ich ins Bett, wenn ich mit der Arbeit fertig bin.

Das geht Tag für Tag, ausgenommen Sonntag, da stehe ich um halb 6 Uhr auf. Das ist auch ein kleines Opfer, das ich gern für das Gnadenkapital bringen kann. Es sollte auch unsere Aufgabe sein, viele kleine freiwillige Opfersteine für unseren gemeinsamen Bau zu bringen, denn „unentwegte Kleinarbeit ist unser Ruhm und unsere Größe“. Das gehört auch zum Gründergeist. Auf diesem Gebiet sollte der Schwerpunkt im Noviziat bei uns liegen. Künstler in Kleinarbeit werden. (214)

Besinnung

Wo ist mir heute eine Sache schwer gefallen?

Gebet

Du magst zur Arbeit uns verwenden,
magst Kreuz und Leid und Not uns spenden,
ob Misserfolg, Erfolg wir finden,
wir wollen deine Liebe künden.

7. nap: Panasz helyett merészség

Kristóf Jánosra tekintünk

Kristóf atyának néha fáj a feje és problémái voltak a melléküregével. Újra és újra kezelésre kellett volna járnia. Ám ez túl sokba került volna neki, ezért épített magának egy olyan szekrényt, melybe bedugva az ember egész feje gőzben van. Ezután újra tudott beszélni, újra megjött a hangja és tovább dolgozhatott. De egy kezelés olykor hasznosabb lett volna számára. Nem kímélte magát. Olyan ember volt, aki hidakat tudott építeni, hidakat elsősorban a fiatalok felé és hidakat olyan papok között, akik gyakran inkább egyedül voltak. Elbűvölő volt Istenbe vetett bizalma és az igazi érdeklődése embertársai iránt. (93)

Elmélkedés

Az életemre gondolk és azt mondom magamban: „Igen, Istenem, megteheted velem”.

Ima

Hatalmadra, jóságodra építek,
gyermekszívvel, bizalommal mély hitet.
Benned Anyám s szent Fiadban hiszek vakon,
bizalmamat mindörökre néktek adom.

7. Tag: Wagen statt Klagen

Wir schauen auf Pfr. Johannes Kristóf

Pfarrer Kristóf hat manchmal Kopfweh gehabt und Probleme mit den Nebenhöhlen. Er hätte immer wieder auch Therapien machen sollen. Das hätte ihn aber zu viel Zeit gekostet, da hat er sich selber so einen Kasten gebaut, wo man den Kopf hineinsteckt und der ganze Kopf unter Dampf ist. Danach konnte er wieder sprechen, dann hatte er wieder Stimme und konnte wieder weiterarbeiten. Aber eine Therapie wäre oft sinnvoller gewesen. Er hat sich selbst nicht geschont. Er war ein Mann, der Brücken bauen konnte, vor allem Brücken zur Jugend und Brücken zwischen Priestern, die oft eher alleine stehen. Sein Gottvertrauen hat fasziniert und sein wirkliches Interesse für das Du. (93)

Besinnung

Ich denke an mein Leben und sage: „Ja, du darfst, lieber Gott“.

Gebet

Wir bauen auf deine Macht und deine Güte,
vertrauen auf sie mit kindlichem Gemüte.
Wir glauben und vertrauen in allen Lagen blind,
auf dich du Wunderbare und dein Kind.

2. nap: Lehet megerőltető

Kristóf János atyát halljuk

Csak négyen vagyunk a szemináriumban, közülünk hármat ebben az évben szentelnek pappá. Így érthető, hogy nálunk jó és csendes a légkör. Senki sem kérdezi tőlem, miért nem megyek sem moziba, sem a városba. Már önmagában a pappá szentelés is elegendő ok arra, hogy majdnem egész nap a szobámban ücsörögjek. Csak azt sajnálom nagyon, hogy nem foglalkozhatok kizárólag a lelki élettemmel, hanem sok tanulnivalóm is van. Így természetesen jól be kell osztanom és jól ki kell használnom az időmet. Reggelente fél öt és öt között kelek, és fél tízkor fekszem az ágyba, mikor elkészültem a munkámmal.

Ez így megy mindennap, kivéve vasárnap, mert akkor fél hatkor kelek. Ez is egy kis áldozat, amit szívesen hozhatok a kegyelmi tőke számára. Feladatunkká is kéne válnia annak, hogy önként kicsi áldozati köveket vigyünk a közös építkezésünkhöz, hiszen „a kitartó aprólékos munka a mi dicsőségünk és a mi nagyságunk”. Ez is hozzátartozik az alapító lelkiséghez. Ezen a területen nálunk a noviciátuson kéne lennie a hangsúlynak. Az aprólékos munka művészeivé válni. (214)

Elmélkedés

Mi az, ami ma nehezemre esett?

Ima

Munkára használhatsz minket,
adhatsz szenvedést, gondot és keresztet,
mindegy hogy kudarc vagy siker ér minket,
hirdetni akarjuk szeretetedet.

3. Tag: Für einen großen Gedanken leben

Wir schauen auf Pfr. Johannes Kristóf

Jancsi (Verkleinerungsform von János) war sehr aufgeschlossen. Er hatte eine ganz ausgeglichene Natur, ich möchte nicht sagen, ein religiöses Charisma. Es war eine Ausstrahlung, die von ihm ausging und sofort hat er dadurch die Menschen ohne große Worte um sich gesammelt. Wir sind nach Schönstatt gefahren und ich glaube, er hat Schönstatt tief erlebt. Als wir von Schönstatt zurückgekommen sind, da war sein ‚Ceterum censeo‘: Ein Heiligtum für Ungarn. Daraus hat er gelebt und auch danach gestrebt. (64)

Besinnung

Für welchen großen Gedanken werde ich heute leben?

Gebet

Das Ideal soll vor uns schweben,
und formen unser ganzes Leben.
Wozu uns deine Lieb geschaffen,
nach ihm soll alle Kraft sich straffen.

6. nap: Bensőségesen Istennek szentelve

Kristóf János atyára tekintünk

Ezek az utakon többször is előfordult, hogy este környékén meg kellett szakítanunk utunkat és valahol le kellett feküdnünk egy szénakazal tövében vagy valahol az út mellett. Gyakran gyalog tettünk meg hosszabb szakaszokat és közben sokat imádkoztuk a rózsafüzért. Eközben vallásos légkör alakult ki. Ezek lehetőségek, alkalmak voltak számomra, hogy rajta keresztül megtanuljam a rózsafüzért imádkozni, és hogy velem együtt imádkozzam is. Minden titok után elimádkoztuk, hogy: 'Hatalmadra, jóságodra építek...' Most is, ha elimádkozom ezt az imát, még mindig átélem azt a bizalmat és nyugalmat, amit abban az időben egymással megéltünk. (61)

Elmélkedés

Hol érzékelhető különösen az életemben Isten?

Ima

Anyánk, zárjon magába a szíved,
magaddal az ég felé vezessél minket.
Hűen megújítjuk szövetségünket,
amit egykoron kötöttünk veled.

6. Tag: Innig hingegeben an Gott

Wir schauen auf Pfr. Johannes Kristóf

Auf diesen Fahrten kam es öfters vor, dass wir gegen Abend die Fahrt unterbrechen mussten und uns irgendwo in einem Heuhaufen oder neben der Straße zum Schlafen hingelegt haben. Öfters sind wir auch längere Strecken zu Fuß gegangen und haben dabei viel Rosenkranz gebetet. Es ist dabei eine religiöse Atmosphäre entstanden. Das waren Möglichkeiten, Gelegenheiten für mich, durch ihn das Rosenkranzbeten zu lernen und mit ihm zu tun. Nach jedem Gesätz haben wir gebetet: ‚Ich bau auf deine Macht und deine Güte ...‘ Wenn ich jetzt dieses Gebet bete, erlebe ich immer noch dieses Vertrauen und die Ruhe, die wir damals miteinander erlebt haben. (61)

Besinnung

Wo ist Gott besonders spürbar in meinem Leben?

Gebet

Mutter schließ uns in dein Herz,
führ uns mit dir himmelwärts.
Wir erneuern treu den Bund,
den wir schlossen einst zur Stund.

3. nap: Egy nagy eszmének élni

Kristóf János atyára tekintünk

Jancsi nagyon nyitott és egészen kiegyensúlyozott volt. Nem akarom azt a kifejezést használni, hogy vallásos karizma, inkább kisugárzás az, ami belőle áradt, és általa az embereket nagy szavak nélkül is maga köré tudta gyűjteni. Egyszer Schönstattba utaztunk, és azt hiszem, hogy ez az utazás nagyon mély hatással volt rá. Mikor visszajöttünk, ez lett a 'ceterum censeo' –ja: szentélyt Magyarországnak. Ebből élt és erre is törekedett. (64)

Elmélkedés

Milyen nagy eszmének fogok ma élni?

Ima

Az eszmény lebegjen előttünk,
és formálja egész életünket.
Amire a te szereteted teremtett minket,
teljes erőnkől afelé törekedjünk.

4. Tag: Güte und Verständnis

Wir schauen auf Pfr. Johannes Kristóf

Einer aus dem Ort, der aus asozialen Verhältnissen kam und in jungen Jahren mit der Polizei zu tun gehabt hat und auch im Jugendgefängnis war, der hat im Gefängnis Tischtennis spielen gelernt. Einmal ist es zu einer Begegnung gekommen und der Jancsi hat mit ihm Tischtennis gespielt. Und der Jancsi hat gesagt: ‚Aber wenn ich gewinne, dann gehst du in die Kirche.‘ Er hat gesagt: ‚Ja, das mache ich gerne, weil Sie gegen mich sicherlich nicht gewinnen.‘ Aber es war so, dass er gegen den Jancsi absolut keine Chance gehabt hat, weil der wirklich gut Tischtennis spielte. Und er ist dann einige Male in die Kirche gegangen. Jancsi hat ihn nie richtig bekehrt. Ein paar Jahre später kam er wieder in eine Anstalt oder ein Gefängnis. Wir haben Jancsi ausgelacht und gesagt: ‚Es hat nichts gebracht.‘ Jancsi meinte nur: ‚Vielleicht erinnert er sich in 20 Jahren noch daran.‘ - Angeblich ist er jetzt verheiratet und berufstätig. - Aber das hat mir irgendwo an dem Menschen Johann Kristóf imponiert, dass er die Herausforderung gesucht hat. Er hat sich's nie leicht gemacht. (113)

Besinnung

Ich denke an einen Mitmenschen, den ich nicht leiden kann, und versuche ihn zu verstehen.

Gebet

Lass mich gleichen deinem Bild,
ganz wie du durchs Leben schreiten,
stark und würdig, schlicht und mild,
Liebe, Fried und Freud verbreiten.

5. nap: Mindenekfelett szeretetszolgálat

Kristóf János atyára tekintünk

Például reggelente egész seregnyi gyerek gyűlt össze a plébániaudvaron, és akkor kijött a káplán és mindenkit beteretelt egy Volkswagen kisbuszba – természetesen lényegesen többen voltak annál, mint amennyit a törvény megengedett. A Volkswagen kisbusszal – teljesen túlterhelve és szabályellenesen, a pad fordítva és rögzítés nélkül állt benne – közösen az iskolába mentek. Ez tényleg mulatságos volt mindenki számára és a káplánnak is nagy örömet okozott, ez egyértelműen látszódott. És ez nagyon szép volt. Ezek a fiatalok, ezek a kölykök aztán eljöttek a csoportokba, beszélgetésekre. És sokan eljöttek. (133)

Elmélkedés

Kinek van szüksége a szeretetszolgálatomra?

Ima

Ajándékoztál nekünk szeretetet,
mi pedig téged megsértettünk,
nem gondoltunk rád eleget,
aki adományokat hoztál nekünk.

5. Tag: Liebesdienst über alles

Wir schauen auf Pfr. Johannes Kristóf

Es hat sich zum Beispiel in der Früh eine ganze Schar Kinder vorm Pfarrhof versammelt und dann ist der Kaplan gekommen und hat alle in dem alten VW-Bus ein gesammelt - das waren natürlich wesentlich mehr als gesetzlich erlaubt. Mit dem VW-Bus - völlig überladen und vorschriftswidrig, die Bank ist ohne Halterung verkehrt drinnen gestanden – sind sie gemeinsam in die Schule gefahren. Das war wirklich lustig für alle und der Herr Kaplan hat sich auch sehr darüber gefreut, das hat man offen sichtlich gemerkt. Und das war ganz schön. Diese Jugendlichen, diese Burschen sind dann auch in Gruppen gekommen, in Heimstunden. Und da sind viele gekommen. (133)

Besinnung

Wer benötigt einen Liebesdienst von mir?

Gebet

Liebe hast du uns geschenkt,
und wir haben dich gekränkt,
haben deiner nicht gedacht,
der du Gaben uns gebracht.

4. nap: Jóság és megértés

Kristóf János atyára tekintünk

Volt valaki a faluban, aki aszociális körülmények között élt, fiatal éveiben a rendőrséggel is dolga akadt, fiatalkorúak börtönébe is került, és a börtönben megtanult aszitaliteniszezni. Jancsi egyszer találkozott vele, és aszitaliteniszezték. Jancsi előtte a következőket mondta: 'De ha én nyerek, akkor elmész a templomba.' Erre az illető azt felelte: 'Persze, szívesen vállalom, hiszen ön úgysem nyer ellenem.' Ám aztán az történt, hogy az égvilágon semmi esélye sem volt Jancsival szemben, mert Jancsi igazán jó aszitaliteniszező volt. És a férfi néhányszor elment a templomba. Ám Jancsi sosem térítette meg igazán. Néhány évvel később megint javítóintézetbe vagy börtönbe került. Mi erre kinevettük Jancsit és mondtuk neki: 'Ennek semmi értelme sem volt'. Jancsi csak ennyit válaszolt: 'De talán emlékezni fog rá húsz év múlva.' – Ez a férfi állítólag már megházasodott és állása is van. – Valahogy mindig imponált nekem Kristóf Jánosban mint emberben, hogy kereste a kihívásokat. Sosem a könnyebbet választotta. (113)

Elmélkedés

Egy embertársamra gondolok, akit nem nagyon szenvedhetek, és megpróbálom megérteni őt.

Ima

Add, hogy hozzád hasonlónak váljak,
hogy úgy éljek én is, ahogyan te,
erősen, méltón, egyszerűen és szelíden,
szeretettel, békét és örömet terjesztve.

Wir bauen auf deine Fürsprache

**für
ein
lebendiges**

Heiligtum.

